

सत्यधृतिर्वारुणिः। आदित्यः(स्वस्त्ययनम्। गायत्री

महिं त्रीणामवौऽस्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः। दुराधर्षं वरुणस्य ॥ १०.१८५.०१

मित्रस्य- स्नेहाधिदैवतस्य। अर्यम्णः- दानाधिदैवतस्य। वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्य। त्रीणाम्- त्रयाणाम्। महि- महत्। द्युक्षम्- दीप्तिमत्। दुराधर्ष- दुर्धर्षम्। अवः- रक्षणम्। अस्तु- भवतु ॥१॥

नहि तेषाममा चन नाध्वसु वारणेषु। ईशे रिपुघशंसः ॥ १०.१८५.०२

तेषाम्- वरुणाद्याश्रयितृणाम्। अमा चन- गृहेषु च। वारणेषु- वार्येषु। अध्वसु- मार्गेषु च। अघशंसः- पापशीलः। शत्रुः- रिपुः। नहि ईशे- न ईष्टे ॥२॥

यस्मै पुत्रासो अदितेः प्र जीवसे मर्त्याय। ज्योतिर्यच्छन्त्यजस्त्रम् ॥ १०.१८५.०३

यस्मै। मर्त्याय- मनुष्याय। अदितेः पुत्रासः- अखण्डप्रकृतिजाः। जीवसे- उज्जीवनाय। अजस्त्रम्- अविच्छिन्नम्। ज्योतिः। प्र यच्छन्ति। स नूनं जीवतीति शेषः ॥३॥